

параграф 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и член 7, буква е) от Директива 95/46 ⁽¹⁾, във връзка с член 6, параграф 1, буква б) от нея — да се тълкува в смисъл, че при прилагането на посочения регламент държавите членки трябва да гарантират със закон, че събираните и съхранявани на основание на регламента биометрични данни не могат да се събират, обработват или използват за други цели, освен за издаването на документа?

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 8 октомври 2012 г. — L.J.A. van Luijk/Burgemeester van Den Haag

(Дело С-449/12)

(2013/С 26/31)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: L.J.A. van Luijk

Отговорник: Burgemeester van Den Haag

Преюдициални въпроси

1. Валиден ли е член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 година относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки (ОВ L 385, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 155), изменен с Регламент (ЕО) № 444/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2252/2004 (ОВ L 142, стр. 1), в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи?
2. В случай че отговорът на първия въпрос гласи, че член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 година относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки (ОВ L 385, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 155), изменен с Регламент (ЕО) № 444/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2252/2004 (ОВ L 142, стр. 1), е валиден, трябва ли член 4, параграф 3 от посочения регламент — в светлината на членове 7 и 8 от

Хартата на основните права на Европейския съюз, член 8, параграф 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и член 7, буква е) от Директива 95/46 ⁽¹⁾, във връзка с член 6, параграф 1, буква б) от нея — да се тълкува в смисъл, че при прилагането на посочения регламент държавите членки трябва да гарантират със закон, че събираните и съхранявани на основание на регламента биометрични данни не могат да се събират, обработват или използват за други цели, освен за издаването на документа?

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13 том 17 стр. 10).

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Krefeld (Германия) на 9 октомври 2012 г. — NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd/Inter-Zuid Transport BV

(Дело С-452/12)

(2013/С 26/32)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Krefeld

Страни в главното производство

Ищец: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Отговорник: Inter-Zuid Transport BV

Преюдициални въпроси

1. Член 71 от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела допуска ли напълно самостоятелното тълкуване на определена конвенция, или при тълкуването на конвенцията трябва да се вземат предвид целите и принципите на този регламент?
2. Член 71 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела допуска ли тълкуване на конвенция, съгласно което наличието на съдебно решение по установителен иск в една държава членка не е пречка за разглеждането на предявен впоследствие осъдителен иск в друга държава членка, при положение че по този въпрос конвенцията би могла да бъде тълкувана и в съответствие с член 27 от Регламента?

⁽¹⁾ ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.